

اعلامیه زنان افغان

کنفرانس بین المللی بن درمورد افغانستان

۰۵ دسامبر، ۲۰۱۱

مقدمه

1. بتاريخ ۲۳ نومبر سال ۲۰۱۱ میلادی، شبکه زنان افغان (AWN) با ۵۰۰ رهبر زنان که از ۵۰۰,۰۰۰ زن از بیشتر از ۲۰ ولایت افغانستان نمایندگی میکردند، مشوره نمود؛ که سفارشات و دیدگاه های آنها روی مسایل ملی و بین المللی مورد علاقه در این اعلامیه خلاصه و شامل گردیده است. این مشورت نتیجه نهایی کمپاین بسیج و دادخواهی یکساله شبکه زنان افغان برای شامل سازی زنان هنگام پروسه بن و بعد از آن، میباشد.
2. زنان افغان که در این پروسه مشورت اشتراک نموده بودند، بار دیگر حمایت شانرا از حضور درازمدت جامعه جهانی در افغانستان اظهار داشته و تاکید نمودند که دستاوردهای ۱۰ ساله زنان افغان باید توسط حکومت افغانستان و اعضای جامعه بین المللی در کنفرانس بن، انکشاف یافته و بیشتر تقویت گردد.
3. زنان افغان حالا در آن موقعیت نیستند که در سال 2001 قرار داشتند. درده سال گذشته، زحمت کشیده، مبارزه نموده و دستاوردهای را کسب نموده اند که میتوان آنها را دستاوردها و میراث تاریخی حکومت افغانستان و متحدین بین المللی آن نامید. از موقف فراموشی و غیابت کامل در سال 2001، تا رفتن بیشتر از ۴ میلیون دختران به مکتب و موسسات تحصیلات عالی، در حال حاضر تغییرات بوقوع پیوسته است. زنانی که ۲۵ فیصد کرسی های پارلمان را احراز نموده اند، بطور دوامدار روی نیاز میکانیزم های حسابدگی و شفافیت در ساختار بهبود یافته حکومتداری تاکید نموده و صدها سازمان زنان برضد خشونت و تبعیض در مقابل زنان و دختران در ولایات بسیار دوردست و کوهستانی کشور، مبارزه مینمایند.
4. بر این اساس، زنان افغان باور دارند که آینده شان ممکن است و باید هم یک افغانستان متفاوت از گذشته باشد، که در آن دختران ما و دختران، دختران ما قادر باشند تا بطور فعالانه در اعمار صلح و ملت سازی در یک محیط منصف و متساوی سهمیم باشند؛ زیرا آنها به تلاشهای شان برای اعتلا و انکشاف حقوق شان ادامه خواهند داد. این سطح خوشبینی، که توسط تعداد زیاد زنان شامل در این پروسه مشورت و رای زنی خصوصاً زنان جنوب و جنوب غرب اظهار گردید، زنان افغان را در مورد آینده شان امیدوار میسازد. این اعلامیه نشاندهنده تعهد ما به این باور است.
5. زنانی که در پروسه مشوره دهی اشتراک داشتند قدر دانی شانرا از رهبریت و بسیج فعالین و گروه های زنان توسط شبکه زنان افغان (AWN) اظهار داشتند. آنها حمایت کامل شانرا از سفارشات و پیشنهادات ذکر شده در سند موقف زنان افغان که توسط شبکه زنان افغان در اکتوبر سال ۲۰۱۱ اعلام گردید، اظهار داشتند. آنها با همبستگی در کنار خواهران شان که به نمایندگی آنها در کنفرانس بن در مورد افغانستان بتاريخ 5 دسمبر سال ۲۰۱۱ اشتراک خواهند نمود، ایستادند.

اعلامیه زنان

6. ما ، زنان افغانستان از حکومت منتخب خود خواستار تصدیق و تائید پلانشها و تعهدات حکومت در مورد محافظت و انکشاف حقوق بشری زنان هنگام پروسه انتقال و پروسه های بعد از آن میباشیم. ما توقع داریم که شاهد اقدامات عملی بیشتر توسط حکومت در این راستا در موافقت با الزامات حکومت در مورد حفظ حقوق بشری که در قانون اساسی افغانستان تسجیل گردیده اند، باشیم.

زنان و حکومتداری بهتر

7. زنان افغان بالای حکومت خود و حامیان بین المللی حکومت تاکید میکنند که اقدامات خود را علیه فساد گسترده و اختلاص در سیستم حکومت تقویت و تشدید نمایند. این فساد یک مانع عمده در راه شمول و سهمگیری زنان در رهبریت و مقام های تصمیم گیرنده میباشد. تجارب ما آشکار میسازد که نبود شفافیت و حسابدهی در برنامه های مهم ملی، و پروسه های مانند صلح وادغام مجدد؛ مانع شمول و اشتراک ما در حکومتداری در سطح ملی و سطوح ولایات گردیده است.

8. توجه بیشتر حکومت افغانستان به جنبه های سیاسی پروسه های صلح و انتقال جلب گردیده است و توجه اندک به اصلاحات در حکومتداری و رساندن خدمات به مردم معطوف گردیده است. قوماندانان قومی و آشوبگران واسطه دار، عمدتاً فعالیتهای حکومت را به سطح ولایات کنترل میکنند. این عناصر سوابق نقض حقوق زنان را دارا هستند. جوامعی که از این افراد هراس دارند، دختران خود را اجازه نمیدهند که به تعلیم و کار شان ادامه دهند. ما خواهان تلاشهای مشخص ، بلادرنگ و مستقیم حکومت برای خاتمه دادن به این سوء استفاده هستیم.

زنان و پروسه انتقال

9. زنان افغان تقاضا میکنند که امنیت زنان شاخص قابل پیمایش نظارت و ارزیابی پروسه انتقال باشد. زنان ولایاتی که در مرحله نخست انتقال شامل بودند تصدیق نمودند که تحرکیت (بیرون رفتن از خانه) شان متأثر گردیده است، - به خصوص در ولایاتی مانند لغمان-. در بعضی از ساحات، کارمندان حکومتی زن تهدید گردیده اند. ما هراس داریم که زنان در ولایاتی که هنوز بیشتر توسط جنگ تحت فشار هستند، بعد از این که پروسه فراگیر انتقال در سرتاسر کشور به آن ولایات برسد، این تمایلات را بیشتر از دیگر ولایات تجربه خواهند نمود.

10. زنان افغان تقاضا میکنند که مشی سیستماتیک برای مشوره با زنان در جوامع و گروه های زنان قبل از پروسه انتقال و هنگام پروسه انتقال ایجاد شود، تا این مسئله یقینی گردد که صدا و دیدگاه های زنان یک بخش تطبیق و نظارت پروسه انتقال را تشکیل میدهد.

11. زنان افغان باور دارند که حاکمیت قانون بطور قاطع و سیستم متکی بر عدالت و حسابدهی علاج و چاره بهتر برای از بین بردن عدم اعتماد موجود بین ملت و حکومت افغانستان، خواهد بود. ما باور داریم که فساد فراگیر حاکمیت قانون را خصوصاً به سطح فعالیتهای حکومت در ولایات؛ فلج نموده است. برای زنان افغان باید فرصت داده شود که در رهبری تلاشهای همونوا جهت تقویت حاکمیت قانون، توسط اشتراک تعداد زیاد زنان در سیستم عدلی و در شورای اجرائیوی ستره محکمه؛ سهیم باشند.

زنان و صلح و ادغام مجدد

12. زنان افغان از پروسه های صلح و ادغام مجدد منحيث وسيله های مهم برای خاتمه دادن به خشونت و بی ثباتی حمایت میکنند. صلح دوامدار در افغانستان نیازمند تفاهم و دیالوگ ملی و ایجاد وفاق ملی میباشد؛ که سهمگیری ما در حل منازعات به سطح خانواده و جامعه، ما را درموقف قوی برای رهبری و مدیریت دیالوگ و تفاهم ملی برای آشتی مجدد به سطح ملی، قرار میدهد. اگر به میراثهای جنگهای داخلی و ناآرامیهای ذات البینی توسط یک پروسه فراگیر و به رهبری افغانها رسیدگی شود، ماباور داریم که افغان هابرای مبارزه با شورشیان، بیشتر متحد خواهندشد.
13. زنان افغان خواستار ستندردهای بلند شفافیت در پروسه ادغام مجدد هستند. تجارب ما نشان میدهدکه شورشیانی که به جوامع خود بازگشته اند، از منافع و فواید بسته ادغام مجدد ومعاملات شریک ساختن قدرت مستفید گردیده اند، درحالیکه فامیلهای شان دورتر از اینجا درممالک همسایه زندگی میکنند. به این دلیل، پروسه ادغام مجدد باید یک ابتکار به سطح جامعه باشد که در آن شورشیان با فامیلهای شان یکجا به زندگی عادی روآورده وشامل پروسه ادغام مجدد گردند. به این روش، اعضای جامعه خواهند توانست که فعالیتهای بعد از ادغام مجدد این افراد را نیز نظارت نمایند.
14. زنان افغان خواستار 25 فیصد سهم مشخص زنان در شورای عالی صلح و شوراهاى ولایتی صلح میباشدند. در اکثر ولایات، یگانه نماینده زن در شورای عالی صلح یک کارمند دولت میباشد.

زنان و تعهدات بین المللی در برابر افغانستان

15. زنان افغان به جامعه جهانی درخواست میکنند که گروه های زنان و سازمانهای جامعه مدنی را هنگام پروسه انتقال و بعد از آن، تقویت نموده وبه حمایت از آنها ادامه دهد. گروه های زنان و سازمانهای جامعه مدنی عناصر عمده تغیر و دموکراسی فراگیر در افغانستان میباشدند.
16. زنان افغان معتقد هستند که افغانستان بطور عاجل نیازمند به نیروهای امنیتی ملی میباشد که توانایی ها و ظرفیت های این نیروهای امنیتی بیشتر از مبارزه علیه شورشیان باشد و شامل تطبیق قوانین ونظم، مصئونیت جامعه، ومحافظت زنان و اطفال از سوء استفاده؛ باشد. سرمایه گذاری های باید صورت گیرد تا این جوانب آموزش های آنها تقویت گردیده و مسئولیتهای عمومی آنها بیشتر گردد.
17. مدافعین حقوق زنان و فعالین حقوق بشر در سطح روزافزون تهدیدات با شکل گیری توافق های سیاسی در افغانستان؛ قرار میگیرند. زنان افغان بالای ملل متحد و سازمانهای بین المللی حقوق بشر صدا میکنند که ستراتیژی های محافظتی عاجل و درازمدت را برای حمایت از مدافعین حقوق زنان که در معرض خطر قراردارند؛ انکشاف دهند.
18. زنان افغان همچنان به کشورهای اسلامی درخواست میکنند که مهارتها و تخصص زنان افغان را در بخشهای شرعیات و فقه از طریق فعالیتهای انکشافی و دیپلوماتیک خود در افغانستان تقویت نمایند. این مهارتها و توانایی ها برای زنان افغان جهت کارکردن درپست های سطوح بلند در قوه قضایی ضروری میباشدند.

برای معلومات بیشتر، با این آدرس در تماس شوید: awn.kabul@gmail.com ، 0093700286598